

HIPERTENSIUNEA ARTERIALĂ

V. V. Mihăilescu

Editura Medicală, București, 1966

Autorul a elaborat o lucrare deosebit de actuală, de proporții conștient moderate, față de bogăția imensă a datelor existente în acest domeniu, luând în considerare deopotrivă cerințele clinicianului cât și pe cele ale medicului practicant. Întregul volum reflectă competența specialistului cu o vechime de două decenii de activitate la ASCAR, în fruntea unei echipe coordonate de dînsul. Găsim aici în același timp și sinteza cercetărilor școlilor naționale de medicină internă, fiecare cu aportul său bogat, la cunoașterea hipertensiunii arteriale. Bibliografia, care cuprinde un număr de 176 titluri, urmărește doar prezentarea lucrărilor esențiale și îndeosebi a bibliografiei românești.

Introducerea conține metodele de determinare și cunoștințele de fiziologie legate de tensiunea arterială.

În capitolul II — sistematica hipertensiunii arteriale — putem urmări criteriile de apreciere și de clasificare în această boală. Se subliniază de la început importanța leziunilor vasculare precum și aceea a tensiunii diastolice în determinarea complicațiilor.

Dintre factorii etiologici endogeni și exogeni tratați în capitolul III, autorul se ferește de supraaprecieri și concluzii definitive asupra rolului factorului endogen ereditar, tratînd — poate prea succint — importanța factorului exogen.

Capitolul IV, acela al fiziopatologiei hipertensiunii, conține date moderne, mecanismul neurogen și rolul stimulului psihic în producerea bolii fiind apreciate la justa lor valoare. Se subliniază faptul că, o dată declanșată, hipertensiunea arterială se autoîntreține și duce la organicizare.

Capitolul V este un rezumat succint al anatomiei patologice a bolii.

Clinica hipertensiunii esențiale, obiectul capitolului VI, este amplu tratată, punîndu-se accentul pe o examinare completă a bolnavului. Meritul deosebit al autorului constă aici în prezentarea semnelor clinice, strîns legate de fiziopatologia lor, în acordarea semnificației reale a fiecărui simptom în parte, precum și în prezentarea unor rezumate concise ale complicațiilor hipertensiunii esențiale. Un spațiu suficient se acordă examenelor complementare, diagnosticului diferențial și elementelor de prognostic.

În capitolul VI, consacrat tratamentului, se menționează realizările farmacoterapiei moderne și se dă un îndreptar practic de tratament corespunzător stadiilor bolii, cât și al hipertensiunii maligne și urgențelor hipertentice. Deosebit de valoroasă este indicația autorului de a combate în decursul tratamentului atitudinea birocratică față de bolnavi. Spațiul acordat unor tratamente ca cel balneoclimateric și de cultura fizică medicală, în schimb, nu ajunge pentru a atrage atenția asupra importanței acestora și pentru a fi destul de convingător.

Capitolul de încheiere — medicina socială — aduce date deosebit de importante de morbiditate și mortalitate atît din țara noastră cît și de peste hotare.

În rezumat, lucrarea profesorului dr. doc. V. V. Mihăilescu este o carte valoroasă, utilă și la nivelul înalt al cerințelor științei moderne.

L. Birelc